

Τι;

Οταν αλλάζει το έτος, σπεύδουμε όλοι να ευχηθούμε. Στέλλουμε μηνύματα με περιεχόμενο. Και ευχές ανάλογες.

Υπεράνω διαγγελμάτων υπάρχει ένα συνεχές μήνυμα, που ακούεται σε κάθε στιγμή της ζωής μας.

Προέρχεται από τον ουρανό.

Αποστολέας ο ίδιος ο Χριστός.

Εξαγγέλλεται μέσα από τις σελίδες της Αγίας Γραφής. Και λέει:

«Μετανοείτε και πιστεύετε εν τω ευαγγελίω» (Μαρκ. α' 15)

Είναι το μήνυμα της μετάνοιας.

Ο άνθρωπος από την αρχή και εκ φύσεως βρίσκεται σ' αντίθεση προς το χαρακτήρα και το θέλημα του Θεού.

Έτσι, γίνεται σαφές, ότι έχει απόλυτη ανάγκη να μετανοήσει. Καλείται ν' αλλάξει τρόπο ζωής. Και νοοτροπίας.

Να προσαρμοστεί στον τρόπο ζωής και αγιότητας, τον οποίο υποδεικνύει ο Θεός με το Λόγο Του.

Μετάνοια λοιπόν πρωταρχική ανάγκη κάθε ανθρώπου.

Το Ευαγγέλιο περιέχει και παρέχει όλα τα μέσα της σωτηρίας του.

Χωρίς τη μετάνοια, τη συντριβή του για τις αμαρτίες του, είναι αδύνατο να σωθεί.

Πώς αντιδρούν όμως οι άνθρωποι;

Α. Πολλοί αρνούνται να μετανοήσουν. Λένε ότι δεν έχουν τέτοια ανάγκη.

Βλέπουν τους εαυτούς τους ως αναμάρτητους. Αισθάνονται ότι δεν έκαμαν κάτι το αξιόμειπτο.

Έτσι όμως αρνούνται το Θεό.

Αρνούνται και τη συνείδησή τους, η οποία δεν παύει να εξανίσταται. Να ελέγχει για κάθε παράβαση. Να υπενθυμίζει και τις παραλείψεις του πιο στοιχειώδους καθήκοντος.

Η άρνηση τούτη είναι εκτός πραγματικότητας.

Β. Πολλοί αντιδρούν περιπίπτοντας στην αυτοδικαίωση.

Παρουσιάζουν κάποια καλά έργα εξουδετερώνοντας έτσι κάθε περίπτωση μετάνοιας.

Με πολλήν αυταρέσκεια στρέφονται σε μια δική τους δικαιοσύνη.

Δεν αρνούνται, ότι θα παρουσιαστούν κάποτε ενώπιον του Θεού. Αισθάνονται όμως, ότι θα αντιπαρέλθουν με την προβολή των έργων της προσωπικής τους δικαιοσύνης.

Ο λόγος του Θεού όμως είναι τόσο ξεκάθαρος. Διαβάζουμε λοιπόν:

«όστις γαρ όλον τον νόμον τηρήση, πταιΐση δε ενί, γέγονε πάντων ένοχος». (Ιακ. β' 10)

Λύση λοιπόν η αναζήτηση της μετάνοιας.

Γ. Υπάρχουν και εκείνοι που κυττάζουν μόνο τα μεγάλα αμαρτήματα, τα οποία, κατά τη γνώμη τους, δεν έχουν όπως κάποιοι άλλοι. Κάποιοι που θα... τιμωρηθούν και μάλιστα αυστηρά.

Αυτοί έχουν κάποια μικρά αμαρτήματα, όπως οι πιο πολλοί άνθρωποι, για τους οποίους υπάρχει πάντα συγχώρηση.

«Τα μικρά τώρα θα σταθούν εμπόδιο;» λένε.

Ο λόγος του Θεού και πάλι διαφωνεί. Διαβάζουμε:

«ος εάν ουν λύση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων... ελάχιστος κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. ε' 19)

Δ. Υπάρχει ακόμη ένα πρόβλημα: Η αναβολή.

Αναγνωρίζουν την ανάγκη συμφιλίωσης με το Θεό. Παραδέχονται ότι τα έργα τους είναι αδύνατο να ικανοποιήσουν τη δικαιοσύνη του. Ν' αντικρύσουν την αγιότητά Του χωρίς μετάνοια.

Αναβάλλουν όμως.

Ακούονται τότε κάποιες φωνές που λένε: «Αύριο». «Αργότερα». «Έχεις καιρό».

Να μην ξεχνούμε αυτό, που σημειώνει η Αγία Γραφή:

«ιδού νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού νυν ημέρα σωτηρίας» (Κορ. στ' 2)

Τι θα γίνει λοιπόν, όταν έλθει το τέλος;

Μακρόθυμος ο Κύριος, ναι. Δίκαιος όμως. Καιρός να επιδιώξουμε τη μετάνοια. Χωρίς αναβολές. Δικαιολογίες. Σοφιστείες.

+ο π. Γ.

Χρόνος και ζωή

Ο Χριστιανός με την ένταξη του στην Εκκλησία αναφέρει τη ζωή του και το χρόνο της ζωής του στο Χριστό. Χωρίς να παύει να βρίσκεται μέσα στον κόσμο και να ζει τη χρονική ζωή, μετατίθεται μέσα στον κόσμο και ζει τη χρονική ζωή, μετατίθεται “εις ετέραν πολιτείαν”.

Εντάσσει το χρόνο του, ή όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος “τον καιρόν” του, σ’ ένα επίπεδο ζωής. Έτσι η ζωή του πιστού εκδιπλώνεται σε δύο επίπεδα. Στο επίπεδο της προσκαιρότητας και στο επίπεδο της αιωνιότητας.

Στο πρώτο επίπεδο ο χρόνος παρουσιάζεται ως εχθρός του ανθρώπου και προκαλεί την αντίδρασή του. Ο άνθρωπος θέλει να “σκοτώσει” το χρόνο του ή να “διασκεδάσει”, δηλαδή να διασκορπίσει και να διαλύσει την πλήξη που προκαλεί στην ψυχή του. Αποκαλυπτικές είναι οι σχετικές εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στην καθημερινή ζωή.

Στο δεύτερο όμως επίπεδο ο χρόνος παρουσιάζεται ως φίλος και βοηθός του ανθρώπου. Αντιμετωπίζεται ως δωρεά, που προσφέρεται από το Θεό για την ανακαίνιση και την τελείωσή του. Όσο γερνάει σωματικά ο άνθρωπος επεκτεινόμενος προς το μέλλον, τόσο ανακαινίζεται πνευματικά και γίνεται “εαυτού καινότερος”.

Επειδή όμως η εν χρόνω ζωή του ανθρώπου επηρεάζεται από την αμαρτία, πρέπει και ο χρόνος της ζωής να είναι χρόνος μετανοίας και αποφυγής της αμαρτίας. Χαρακτηριστικές για το θέμα αυτό είναι και

οι σχετικές αιτήσεις και προτροπές, που επαναλαμβάνονται συχνά στη θεία Λατρεία: “Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι παρά του Κυρίου αιτησώμεθα”. Η ειρήνη, που είναι πρωτίστως ειρήνη εσωτερική από τα πάθη και την αμαρτία, αλλά και διαπροσωπική, και κοινωνική, όπως και η μετάνοια, που αποτελεί το μόνο μέσο για την επανόρθωση και θετική αξιοποίηση του αρνητικού παρελθόντος, αποτελούν τις βασικότερες προϋποθέσεις για τη δημιουργική πορεία στη ζωή. Ο επόμενος τελικός στόχος της ζωής του πιστού είναι τα χριστιανικά τέλη και η καλή απολογία του ενώνπιον του Θεού.

Ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου, όσα χρόνια και αν διαρκέσει, είναι βραχύτατη μπροστά στην αιωνιότητα. Η ορθή όμως χρήση του χρόνου κατά την παρούσα ζωή προσφέρει αιώνιο κέρδος.

Μια εικόνα που συνήθως χρησιμοποιείται για να παρουσιαστεί ο χαρακτήρας της παρούσας ζωής είναι το πανηγύρι. Χαρακτηριστικά μάλιστα ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος γράφει: “Πανηγυριν νόμιζε τόνδε τον βίον. Ήν πραγματεύση, κέρδος”. Ο πιστός καλείται να εμπορευθεί το χρόνο της ζωής του και να εξαγοράσει με τα πρόσκαιρα τα αιώνια. Καλείται να περάσει ολόκληρο το χρόνο της ζωής του τηρώντας τις εντολές του Θεού και υπομένοντας κάθε θλίψη και δυσκολία, για ν’ αποκτήσει τα αιώνια αγαθά. Έτσι επενδύει με τον καλύτερο τρόπο το χρόνο του.

Όλα τα πράγματα στον κόσμο αγοράζονται ανάλογα με την αξία τους. Η αιώνια όμως ζωή που επαγγέλλεται ο Χριστός, αγοράζεται με ελάχιστο αντίτιμο. Γιατί και αν ακόμα αφιερώσει ο άνθρωπος τα χρόνια της ζωής του εξολοκλήρου στο Θεό, δεν μπορεί ν’αντισταθμίσει την αξία της. Εξάλλου ενώ η προσφορά του ανθρώπου είναι επιγεια, η ανταμοιβή του είναι ουράνια. Έτσι η πρόσκαιρη ζωή προσφέρεται στον πιστό ως “καιρός”, δηλαδή ως ευκαιρία καλής εμπορίας και αιώνιου πλουτισμού. Αποφεύγοντας την πονηρία του κόσμου και πλουτίζοντας σε καρπούς του πνεύματος γίνεται μέτοχος της αιώνιας ζωής. (Γεώργιος Μαντζαριδής)

“Οι Βυθομετρήσεις” είναι παράρτημα του “Πυρός” της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας (“Η ομάδα των Δώδεκα”). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760